

Nytt fra Vesterlen Speidermuseum

12. årgang 2022

ORGAN FOR MUSEUMSVENNENE

NR. 3

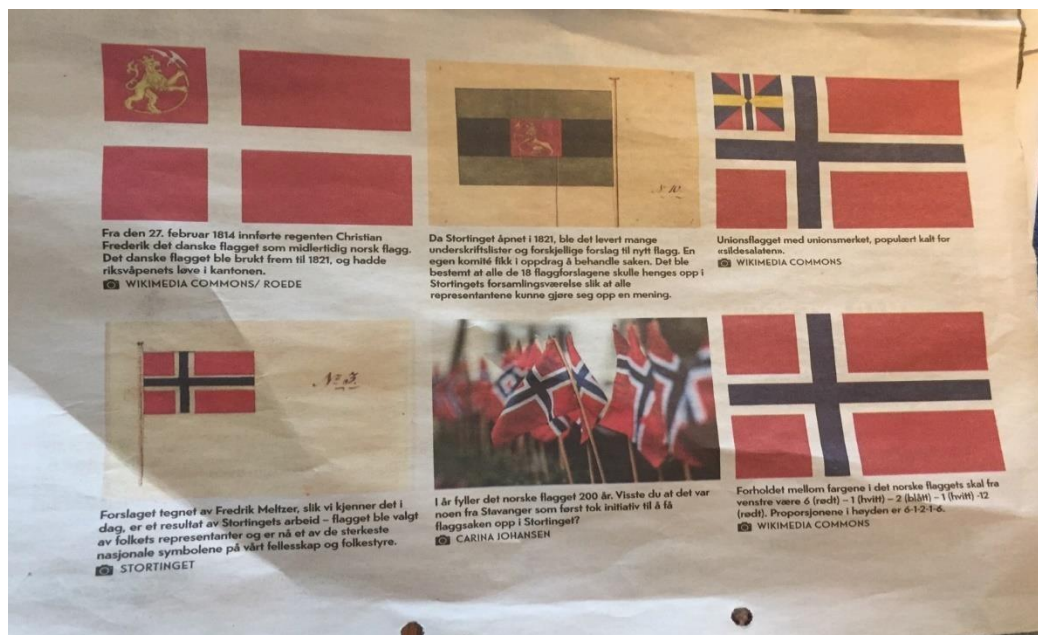
Det norske flagget

Visste du dette?

I fjor fylte det norske flagget 200 år. Det var noen fra Stavanger som først tok initiativ til å få flaggsaken opp i Stortinget.

Det gikk en flaggstrid i bølger gjennom 1800-tallet. Siden 1821 har vi hatt det norske flagget slik vi kjenner til, i rødt, hvitt og blått. Rundt midten av 1800-tallet, hadde flagget et unionsmerke som viste at Norge var i union med Sverige (sildesalaten). Dette ble brukt 1844-1899. Unionsmerket ble tatt ut av «handelsflagget», men ble værende i orlogsflagget fram til 9. juni 1905. Da det norske flagget ble lagd, la man til grunn det danske flagget, som er rødt og hvitt. Men man kunne ikke bare bruke det danske flagget, man måtte også ha noe som markerte at vi var i union med Sverige. Dermed la man inn det svenske blå.

Rødt, hvitt og blått er frihetsfargene fra den franske revolusjonen og det er frihetsfargene som ble assosiert med flagget vårt.

Baden Powell og Olave på fisketur i Sverige og Norge i 1927

Turen startet 9. juli fra Harwich med båten SS Parkstone til Esbjerg og tog til København. 12. juli ankom følget Stockholm. På leiren (Jublo) møtte de det svenske kronprinsparet og BP talte om fred. BP har notert at de fikk whisky når han spurte om fisky (fiske) og det var en fin leir. Dette var egentlig en ferie, men med mange representasjons-oppgaver. Fra Stockholm gikk turen til Østersund og videre til Bågede hotell. 16. juli startet fiskingen i Storsjøen. BP ble massivt angrepet av mygg, men han fortsatte fiskingen og fikk et dusin ørreter.

Etter noen dager med mygg og fiske, dro de med tog til Trondheim der de forsøkte fiskelykken i Nidelven, men det var dårlig med fiske. Dro videre til Oslo der følget ble møtt av Møller-Gasmann sammen med et halvt dusin speiderledere. BP lot seg ikke bemerke av oppmerksomheten som ble han til del, det var han vant til og kanskje tidvis litt lei av – når dette egentlig var en privat tur for å bedrive sin store hobby: Fluefiske.

Sannsynlig var det her BP ble overrakt den norske sølvulven i anledning sin 70 årsdag dette året. En annen begivenhet fant også sted dette året: BP ble nominert til Nobels Fredspris. 23. juli dro de videre til Falkenberg ved Gøteborg; heller ikke her ble den store fangsten. Returnerte til Oslo og dro 27. juli med DS Calypso tilbake til London. På båten var også en flokk med skotske speidere.

Lady Olave fulgte ofte med på disse turene, ofte sittende med en skrivemaskin på fanget eller i mottagelse hos lokale pikespeidere og myndigheter.

Fiskehobbyen betydde mye som rekreasjon for BP og det var på fisketurer han virkelig ladet batterier i en ellers hektisk tilværelse. Overalt hvor han kom, ble han gjenkjent og det var derfor helt umulig å reise uten at speidere gjenkjente han.

(sakset fra Speiderhistorisk skrift nr. 28).

Velkommen til juleavslutning

Torsdag 8. desember ønsker vi alle velkommen til Speidermuseet kl. 1100-1400.

Vi kan friste med kaffe/kaker, utlodning og Annette Gilebo fra 2. Stavanger vil fortelle fra verdensjamboreen i USA i 2020.

Utdrag fra en artikkel av Magnus Torgersen i Stavanger Aftenblad lørdag den 3. juni 1967 i forbindelse med brunspeidernes 50-årsjubileum.

Vær beredt!

Speiderbevegelsens motto er krevende. Selvsagt er det en god gjerning å leie eldre folk trygt over gaten og praktisk en fordel å kunne få bålet til å brenne uten fyrstikker. Men det å være beredt er noe mer. Det er å være klar til å ta en tårn - fordi man har øvd seg til det. Ingen vet på forhånd hva man kan få bruk for. Og så skal det være naturlig å være hjelpsom. En speider skal alltid være beredt til å tjene. Tjene med glede.

I et halvt hundre år har brunspeiderne i Stavanger vært slike "tjenende ånder". Stavanger avdeling av K.F.U.K.-speiderne ble til på Jåttanuten 10.juni 1917. Det var en søndag med strålende vær. Stifter var frøken Alfhild Johansen, som hadde usvikelig tro på speidersaken. Tilslutningen var overveldende.

Det meldte seg over 100 piker alt den første dagen.

50-års jubileet skal feires med stor fest i Ynglingen neste lørdag. Søndag 11.juni er det speidergudstjeneste i Petrikirken og onsdag 14.juni blir det fest for speiderne i Atlantic Hall. Nå er det omlag 650 K.F.U.K.-speidere i byen, delt på 12 tropper. Avdelingen ble startet i friluft. Nå feirer man fest i "eget" hus så å si. Kristelig Forening Unge Kvinner er en underavdeling av Ynglingen. Det var guttupespeidere i 1917, og det var også de jentene som på egen hånd hadde forsøkt å danne patruljer, sier fru Dagmar Buch. Som Dagmar Lowsow Thorsen var hun med på det historiske møtet på Jåttanuten.

Frøken Alfhild Johansen og fru Buch arbeidet på den tiden sammen i Aftenbladet, satt rett over hverandre ved samme bord.

Frøken Johansen hadde så mange interesser. Jeg vil si hun var foran sin tid på så mange felt, sier fru Buch. - Redaktør Lars Oftedahl og fru Alice Oftedahl var også veldig opptatt av speider-tanken, som de var med å skynde på. Så var det at frøken Johansen kom med ideen om det som til å begynne med ble hetende "Stavanger Speiderpike Forbund".

Ikke hadde vi noe hus å holde til i, så Jåttanuten ble valgt til samlingssted. Det var på den tiden alminnelig at folk dro på søndagsutflukter dit - så pass en avstand det var fra byen. Vi startet

pikeforbundet på grunnlag av speidergutt-boken. noe annet hadde vi ikke å holde oss til. Men noen forandringer gjorde vi, jo. Bl.a. tok vi patruljenavn etter blomstene.

Det var heller ikke noe forbund vi kunne vende oss til - for det ble startet tre år senere. Og smått stell var det, men vi hadde alle en veldig tro på at det skulle gå godt. Alfhild Johansen var en meget dyktig leder. Hun hadde mange ideer og gjorde mye for speidersaken. Hun var den selvskrevne leder. Jeg ble hennes assistent, sier fru Buch.

Dessverre ble frøken Johansen syk i 1919, og fru Buch overtok som leder av Stavanger 1. tropp, som den het. Men frøken Johansen hadde fått det på glid, slik at det var lettere for andre å overta. Det var en kjekk tropp, sier fru Buch. De var en nydelig ungdom. Vi vakte oppsikt på en tur i Danmark. Stifteren døde alt i 1927. (fortalt av Åse Wathne)

Fortsetter neste nr.

Tredje kvartals rapport fra Vesterlen Speidermuseum.

Å starte opp på speidermuseet etter sommerferie er noe vi alle ser frem til. Alle møter med mye å fortelle om sommerens opplevelser. Flere av oss hadde vært på leir, enten som gjest eller deltaker. Med gode sommeropplevelser er det ekstra kjekt å komme i gang igjen på speidermuseet.

Første oppgave var å få klar museums referater 2019 – 2022 og museets planer for kommende år. Det skulle Tor Inge ha med til Nordisk Speidermuseums konferansen, som dette år ble holdt på Island.

Planlegging for speidergrupper som ønsket å besøke museet i høst var også tema. Vi delte inn oppgaver for hvem som kunne påta seg disse besøk.

Fremtidsplaner for speidermuseet har vært et tema gjennom flere år. Vi har alltid hatt et ønske om å samarbeide med KFUK-KFUM speiderne for best mulig drift og utvikling av museet. Dette tror vi vil komme alle speidere og speidermuseums venner til gode i fremtiden. Første samarbeidsmøte mellom KFUK-KFUM speiderne, Vesterlen krets og speidermuseet blir i oktober. Vi ser frem til dette møte og håper vi sammen kan arbeide for et spennende og godt speidermuseum fremover.

I september måned har vi arbeidet side om side med installatører som har lagt opp brannsikring i hele bygget. Nå går eventuell brannalarm direkte til brann og redning i Rogaland. Siste torsdag i september var alt klar for utprøving. Vi erfarte at absolutt ingen kunne unngå å høre om alarmen gikk og vi alle må forlate bygget. Nå må vi ta en repetisjon på noen få ting, i museet, som vi bør ta med oss ut om det er mulig: datamaskinen! som inneholder hele databasen over museets eiendeler.

Tredje kvartal er kort men mange nye planer videre frem er blitt drøftet. Det gjelder for vårt museum og for et videre nordisk samarbeid. Dermed kan vi glede oss til interessante dager ut over høsten med speider-museums arbeid.

Hafsfjord 29.9.2022 Esther Bjelland.

Tur til Island og nordisk museums konferanse.

Som eneste deltaker fra Stavanger, reiste jeg fra Stavanger kl 0700 fredag 10 september. Først til Oslo hvor jeg traff Stig og Øystein fra Norges speidermuseum som var bokket på samme fly.

Flyet gikk klokka 1000 og vi var i Reykjavik klokka 1050.

Avtalen var at vi skulle bli hentet klokka 1700 på rutebilstasjonen inni byen så vi tok flybussen inn kl 1200. Her fant vi ut at vi hadde mange timer å gå på og vi gikk for å finne en plass å spise lunsj. Det var regnvær. Så vi ble bløte, men vi fant en grei plass etter en lang spasertur. Her ble vi sittende å spise deilig mat og prate om speiderhistorie. Tiden gikk fort så vi tok taxi tilbake hvor vi skulle møte bussen. Finner og svensker var kommet, men det manglet noen dansker så vi ventet til 1800 før vi kom avgårde til Solheimer som var bestemmelsesstedet.

Det var et senter som hadde veldig mange bygninger til forskjellig behov Vi benyttet 2 til å sove i 1 til konferansen og 1 til å spise i og ellers felles opphold.

Lørdag morgen dro vi på sightingsing til Islands speidermuseum Det viste seg å være en stor bygning som rommet litt av hvert som har tilknytning til speiding. Bygningen lå på et stort område som speideren disponerte. Fra museet gikk turen til Gillwell hytta som og så ut som et museum og inneholdt gjenstander tilknyttet Gillwell-på Island

Der var stor leirplass tilknyttet der speiderne hadde leire og aktivitet, men også bygninger for inneaktiviteter.

Vi ble servert lunsj i et stort spiserom og fikk hilse på de ansatte speidere i roveralder fra flere europeiske land som drev leirplassen.

I disse tider hvor alle er opptatt av strøm var vi og på besøk i et kraftverk som var bygget som opplæringsplass, Samtidig som en så vannet som kom inn drev turbinene rundt og rundt ut igjen og ned til neste kraftstasjon

Turen ble avsluttet med allsang og kakao og muffins ved speiderhytta på Solheimer. Her dyrket speiderne blomster og grønnsaker.

Selve møtet ble holdt om ettermiddagen lørdag. Først med en orientering om stedet. Så med innlegg fra speidermuseer

En ble enige om se på hvor ofte en skulle møtes og statuttene for nordisk samarbeid på konferansen som blir i Stockholm I 2023. De forskjellige museene la frem sine siste årsrapporter, som for de fleste var sendt elektronisk før avreise

Vi, for vår del delte ut vår til alle museer.

Om kvelden var det festmiddag med lysbilder, sang og et par sketsjer.

Søndag morgen ble det litt fortsettelse på presentasjonen av årsmeldinger, før vi tok et gruppebilde

Så dro vi på tur for å se en av Islands vulkaner. Et stort krater møtte oss, vi kunne gå ned til vannet som var samlet i bunn og rundt heile vulkanen

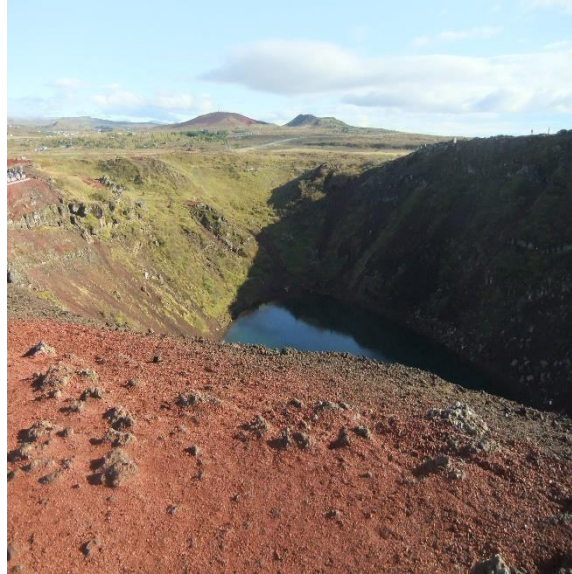
Etterpå var det avslutning og farvel med islandske speidere. Det bar tilbake til flybussen og videre til fly. og vips så var vi i Oslo. Nok et farvel, så fraktet SAS meg trygt hjem igjen til Stavanger.

Tiden fløy fort, men jeg sitter igjen med inntrykk som inspirere meg til vårt eget museum. Tor Inge Berge

Island

Senteret vi var på

Her er vulkanen vi besøkte

Speidermuseet på Island

Ukens merke: Marsjmerket

Fra [Norges KFUK-speidere](#) sin [Blåbok](#) i 1933:

Norsk ungdom burde være særlig flinke sportsfolk. Sommer og vinter gir oss rik anledning til å øve oss, det er sikkert.

Men husk dette, dere speiderpiker som ivrige her: Begynn smått og arbeid tålmodig videre til dere blir flinke! Driv aldri på så dere blir overanstrengte. Det gjelder slett ikke å sette rekorder, men å få så mange som er jevnt flinke.

Det beste vilde være å kunne litt av hvert, fordi forskjellig sport utvikler vårt legeme på forskjellig vis. Det er heller ikke så kjekt å være første mann i en eneste og være dum i alt annet.

Alle burde kunne svømme, hvis de hadde anledning til det, og blant speiderpikene skulde vi ha Norges beste fottur-folk.

Leirer sommeren 2022

GNIST 2022

En uforglemmelig leir.

KFUM/KFUKs landsleir på Forsand ble som mange andre leirer ett minne for livet. Vi var stolte av å kunne reise på leir med nesten fulltallig tropp. To medlemmer fra Godeset ble også med oss, ettersom speidergruppa deres ikke skulle delta på denne leiren. Transport til leirstedet på Forsand ble gjort med privatbiler.

Lørdag, innrykk og åpningsleirbål.

Som alltid blir det litt rot under innrykk, det var mange biler og speidere som skulle på plass i løpet av en dag. Det samme skulle utstyret, og teltene kom kjapt opp i tilfelle regn. Da det ble klargjort til åpningsleirbål begynte det virkelig å likne en speiderleir.

Leirbålet satt en god start for leiren med teskjevisa, «brød med smør på» og flere kjente speider-rop, til tider så høye at vi tror Forsand kunne høre at speiderleiren hadde startet. Ordføreren fra Sandnes ønsket oss en god leir og leirkomiteen fikk sagt sitt. Leirsangen, Vi tenner en gnist, ble sunget flere ganger og det var fornøyde speidere som krøp ned i soveposene, kanskje litt etter rosigalet hadde gått.

Aktivitetene

Hver dag fikk patruljene utfordringer som å lage seilfly, kjekke spill og røykeovn. Det ble også avholdt kanonballturnering i løpet av uka og markedsdag på fredagen. Regnet og uforutsette værproblemer på haikeruter gjorde at flere av haikene ble endret til en dagstur på onsdagen. Speidere kom tilbake fra haik etter en flott tur til Uburen, ganske så fornøyde for å ha sluppet unna de masete lederne i noen timer.

Gjennom hele leir-uka kunne speiderne fullføre oppgaver og oppnå spesialmerket Leirfres. Det var også andre aktiviteter som ble belønnet med egne merker, men Leirfres var det mest omfattende og samtidig det mest populære. For å løse oppgavene måtte man være kreativ og til tider samarbeide på tvers av grupper. Jeg vil si at disse merkeoppgavene var de absolutt beste aktivitetene gjennom hele leiruka.

Som en NSF gruppe på en KM leir, så var det et par ting som var litt uvant for oss, men veldig kjekt å få oppleve og erfare leir-forskjellen. Speiderne var veldig fornøyde med aktivitetene og programmet, og hadde det veldig kjekt hele uka.

Været

Været var noe eget på denne leiren. Regnet startet på søndagen, og selv om det var byger så følte det som det var kontinuerlig regn frem til torsdagen. Torsdag var en noenlunde fin dag og vi fikk tatt med alle speiderne på badetur. Natt til fredag begynte regnet igjen og det ble noen byger på fredagen også. Regnet gjorde at mange vil huske denne leiren som et gjørmehav, til glede for noen og litt utfordrende for andre. Noen tropper ble

evakuert da vannet ble for påtrengende, og en sen kveld fikk mange speidere tatt del i vanntømming av et leiområde med hjelp av bøtter som ble sendt nedover rekker av speidere for å bli tømt i en bekk. På det meste sto det fire rekker og sendte bøtter en strekning på 2-300 meter. To rekker sendte fulle vannbøtter ned for å bli tømt, og to rekker sendte tomme bøtter opp slik at de kunne fylles igjen.

Hva så mye regn på en speiderleir kan medføre er vanskelig å beskrive, det må oppleves. Jeg vil heller bruke noen linjer på rose alle lederne som var med på GNIST 2022. Lederne som deltok på denne leiren gjorde en fantastisk jobb. Noen måtte det tunge valget å reise hjem midt i leiruke. Med den opplevelsen de hadde på Gnist tror vi det er stor mulighet for at neste leir de skal på blir bedre værmessig. Andre var heldigere med troppsområdene og kunne bli hele uka. Det var imponerende hvordan lederne over hele leiren greide å holde motet oppe både hos seg selv og andre. Dette var en leir der lederne fant god støtte hos hverandre – på tvers av forbund og grupper.

Sluttord

Speiderne som deltok på denne leiren var supre til å takle de værmessige utfordringene vi fikk. Det sier sitt når vi fikk speidere hjem fra lang dagstur (haik), regnet plasket ned på stjerneteltet og de sang av full hals ved middagsbordet (NB – middagen var ferdig spist).

De greide å holde humøret oppe og være positive hele uka.

Som ledere på denne leiren så ser man jo at noen ting kunne vært gjort bedre – men vi så også alle som sto på i stab og hjelpere for at leiren skulle bli bra. Det var en enorm innsats som ble gjort både før og under leiren, og det var vi utrolig takknemlige for. Det hadde ikke blitt en leir uten den innsatsen.

Vi fikk alle for en uforglemmelig leir, og speiderne våre fikk en opplevelse for livet - og det er jo det leiropplevelser skal være.

Anette og Helge 2. Stavanger

Strand Jørpeland

Strand Jørpeland Speidergruppe havnet i «Mountain Madness» sammen med 107th Westland Scouts!

Annet hvert år besøker de to speidergruppene hverandre. Det er en årelang tradisjon. Som alltid var Strand Jørpeland Speidergruppe invitert til en koselig liten plass i England kalt, Kibbelstone.

Gruppen var på 28 stk. 6 stifinnere, 11 vandrere, 7 Rovere og 4 ledere. Leiren startet 31 juli og varte til 07 august. Forventningsfulle speidere satte seg på flyet og klar for nye eventyr.

Da vi kom frem sto de Engelske speiderne klar og bar sekkene våre til teltene som de hadde satt opp for oss.

Det tok ikke lang tid før den engelske galskapen slo inn. Vi bygget katapulter som skjøt vannballonger, men det gikk ikke lenge før de engelske enhetslederne gikk ut i full vannkrig! På sekunder ble en koselig rolig morgen med fin sol til et kaos hvor ingen forlot plassen tørr!

Programmet var tett, det var ingen tid til hjemlengsel! Videre gjennom uka hadde vi leirbål, orientering, leker, klatring, rappellering, besøkte en ape park, trampoline park, var på shopping og kjørte berg og dalbane i Englands største fornøyelses park. Det hele ble toppet av tur til Wales høyeste fjell (1085 moh). Ekstra gøy for de voksne, da det gikk opp for speiderne som hadde slitt seg opp til toppen, at det faktisk gikk an å ta tog opp!

På tirsdagen hadde vi «norsk» dag. Da laget vi 17 mai i august! Morgenen startet med grovt brød og brunost (som fleste engelske hadde problemer med å få ned), så ble det laget 17 mai faner. Etter middagen som bestod av helstekt laks på planke og riskrem, gikk vi i 17 mai tog. Andre på området trodde sikkert at det hadde rablet for oss da vi gikk rundt på området, med norske og engelske flagg og sang nasjonal sangen så høyt vi kunne. Etterpå hadde vi sekkeløp, eggeløp, hestesko kasting mm.

Gjennom denne action fylte uka var det også tid til å stifte vennskap. Skjerf og vennskaps-merker ble byttet mellom speiderne. Og de norske speiderne fikk virkelig brukt engelsk kunnskapene sine!

I 2024 er det vi som skal ta imot de Engelske speiderne, og vi kjenner på presset til å lage et like action fylt program. Planleggingen av dette besøket starter om ikke så lenge. Dette er en fin tradisjon som knytter vennskap over landegrensene.

Tipper det er noen som kommer til å briljere i engelsk muntlig ut over høsten.

Tom Ravndal

Spejdernes Lejr 2022 – Fælles om fremtiden

Spejdernes Lejr, ble dette året arrangert i Hedeland Naturpark, som ligger i Høje-Taastrup, Greve og Roskilde Kommune.

Det er tredje gang de fem danske spejderkorpserne samarbeider om å holde en felles spejderleir. I 2012 ble det arrangert i Holstebro, og i 2017 deltok 37.000 speidere på leiren i Sønderborg ved Kær Vestermark.

Dette året var det 32.000 speidere, 51 nasjonaliteter delte inn i 147 grupper fra 37 forskjellige land. Det er mye!

Denne gang reiste vi, 8 speidere fra Bryne og 22 speidere fra Hundvåg 1. sammen som en gruppe. Samt speidergruppene 1. Sandnes, Hinna, Randaberg og Madla. Ca 200 speidere fra kretsen vår deltok.

Nesten ved midnatt 23.juli, etter mer enn 15 timer på tur, ankom vi endelig Spejdernes Lejr 2022. Stående buffet, og rett i teltene som heldigvis var blitt satt opp av et par lederer og rovere som ankom noe tidligere på dagen med bil, henger og fellesutstyr.

Alle nasjonenes flagg vaier i vinden

Søndag våknet vi til nydelig og varmt sommervær i DK. Morgenstell og frokost ble inntatt, før rajene skulle hentes for bygging av leir.

På en så varm sommerdag, med hard jord, mange drikke og smørepåuser, tar det mer tid enn planlagt, men vi kom i mål! En bra portal med plass til våre bannere, et flott spisebord med plass til alle 30 speidere -og flaggstang til det Norske flagg.

Samme kveld åpnet Spejdernes Leir med et gigantisk leirbål med så mange deltakere samlet. Og med 50 forskjellige nasjonaliteter fra hele-halve Europa, men til og med så langt borte som Dakar og USA, så var leiren dekket med et enormt teppe med telt og flagg i alle farger og størrelser. Det var et vakkert skue.

Spejdernes Lejr har hatt en enorm aktivitetskatalog. Speiderne har deltatt på kanonskyting, bueskyting, labyrint, hinderløype, magnetfisking, taljetrekking, viking-rollespill, Ragnarock museum, utendørs kino + mye mer. Og takk og lov for bading i svømmehall, og det trengtes virkelig!

Hele gruppen

Vi hadde også aktiviteter sammen med hele vår kommune Roskilde, der alle speiderne gikk samlet til aktivitetsområdet i lang, lang rekke for å løse oppgaver basert på FNs Verdensmål: "Vi jobber sammen for å redde vår felles fremtid,"

Alle er her for samme ting: Felleskap, vennskap, opplevelser, speiding og så vanvittig mye mer. Speiderne våre har ikke vært i ro et sekund, de har sprunget sammen og vært på aktiviteter, byttet på skjerf og fått enormt mange nye bekjenter. 2 bursdagsfeiringer hadde vi også, masse sang og saftig sjokoladecake på gass ble det selvfølgelig.

Leirbål

Som de fleste kjenner til er det ikke fjell i DK, og det fikk vi også oppleve, et enormt uvær som slo inn som et olja lyn, og ja, med lyn og torden. Til og med danskene ble overasket over dette.

Telt fløy faktisk opp i luften!

Noe ble redde, andre synes det var kult og fascinerende, så mellom sikring av telt og utstyr var det også trøsting. Men det gikk fort over. Ellers har været vært bra, shorts, t-skorte, caps og masse solkrem.

Vi hadde også leirbål med våre nye speidervenner fra Søften Speidergruppe, Hortens, og til og med en gruppe fra Caledonia. «Lille Willy» var selvfølgelig med. Vi fikk smake dansk tradisjonell bursdagskake og dansk lakris. De fra Caledonia viste oss en dans som vi alle fikk bli med å prøve etterpå, det var kjempegøy!

Selv serverte vi flatbrød med fenalår og knekkebrød med brunost av oss.

Paraplybilde

Herlig i jazzusien

På vei til aktivitet

Etter en hel uke på leir, ble leiren pakket ned lørdag 30. Juli, for tidlig avreise søndagsmorgen, det ble en lang reise hjem med slitne speidere.

Randaberg Speidergruppe skrev så bra på sin side etter leiren, det var så riktig: "Vi har lært, lekt, ledd, gått, svettet, sunget, strevet, sovet og kanskje også grått litt. Speiderleir er hard jobbing innimellom og ikke vanlig sommerferie. Mange av speiderne har nok litt søvn å ta igjen, så vær litt forsiktig med dem."

Og som leder vil jeg gjerne gi et lite tips, Ikke dra rett på jobb etter 10 dager på leir

Takk for oss Danmark speidere, det var fantastisk!
Siv Kristin Hagen

*Fra BPs besøk i Norge i forbindelse med fredscruiset med S/S Caligari i 1933.
Fra v Kari Aas (NSPF), BP, Lady BP, Hans Møller-Gasmann (NSF) og Josefine
Barman (KFUK)*

Drømmen om et nazistisk land

Barn og unge var selvsagt en svært viktig målgruppe for nazifiseringsfremstøtene. I tillegg ble det gjort mange drastiske grep for å kunne styre meninger og holdninger i hele det norske folk og skape lojale undersåtter. Politiske partier var blitt forbudt 25. september 1940. Utover høsten 1940 gjorde de nazistiske styresmaktene framstøt for å få kontroll over Idrettsforbundet. I februar 1941 kom det til fullt brudd mellom idretten og det nazistiske styret. Siden boikottet aktive norske idrettsutøvere alle stevner og arrangementer som ble arrangert i nazistenes regi.

I mai 1941 skrev Norske Kvinners Nasjonalråds leder sammen med ledere i en rekke andre kvinneorganisasjoner under på et protestskriv til rikskommisær Terboven. Alle som hadde signert skrevet, ble innkalt til et møte 18. juni 1941. Her ble organisasjonene enten oppløst og forbudt eller satt under kontroll av en «tillitsmann» fra Nasjonal Samling.

Fra sommeren 1941 og utover høsten ble alle radioapparater inndratt fra nordmenn som ikke var medlemmer av NS. Informasjonen som gikk ut til det norske folk skulle ensrettes og styres.

Vinteren og våren 1942 kom det til alvorlige konfrontasjoner med lærerne og med Kirken. (sakset fra Speiderhistorisk skrift nr. 29-2022)

STØTTE TIL MUSEETS ARBEID:

Andelsbrev kan kjøpes ved å betale inn ønsket beløp på konto 3201.30.18625. Merk innbetalingen med navn og adresse, da får dere andelsbevis på beløpet i posten. Andelsbevis kan også kjøpes på museet ved besøk der.

Vi selger andelsbevis pålydende

Kr. 50,- kr. 100,- kr. 500,- kr. 1000,- og fritt beløp

MUSEUMSBESØK:

Musèet er åpent torsdager fra kl. 1000 til kl. 1430. **Velkommen!**

Ønskes besøk til annen tid kan det avtales pr telefon.

Inngangsbillett: Barn kr. 10,- Voksne: kr. 20,-

KONTAKTER TIL MUSEET:

Esther Bjelland	mobil: 920 28 706	esther.bjelland@lyse.net
Anne Brit Egeland	mobil: 930 91 776	anne.b.egeland@hotmail.no
NSF kretskontor	mobil: 950 31 101	post@vesterlen.no
K/M kretskontor	mobil: 940 09 491	post@rogalandspeider.no
Kretsenes websider	www.vesterlen.no	www.rogalandspeider.no

